

Kipjes nest – deel 6: Drie kuikentjes op avontuur

26-08-2026

De volgende ochtend stond Kipje met haar drie kuikentjes bij het nest achter het groene tuinhuisje. “Vandaag mogen jullie voor het eerst een stukje door de tuin wandelen,” vertelde ze. “Maar jullie blijven netjes bij mij.” Kiki, Pluisje en Piep piepten enthousiast. Krieltje en Kluitje hadden alvast een klein en veilig wandelgebied gemaakt. Met lage plankjes en wat gaas zorgden ze ervoor dat de kuikentjes niet meteen door de hele tuin konden verdwijnen. Kerrie lag bij de ingang. Noa zat op het tuinpad en Francis en Camilia hadden een plekje tussen de bloemen gevonden. De poezen mochten helpen, maar Krieltje bleef natuurlijk goed opletten. Kleine kuikentjes laat je nooit zomaar alleen bij andere dieren. Kipje stapte voorop. Kiki liep direct achter haar aan. Pluisje volgde rustig en Piep hobbelde met kleine, snelle stapjes achter zijn grote zussen aan. “Tok, tok, tok,” zei Kipje. “Hier kunnen jullie veilig scharrelen.” Ze krabde met haar poten voorzichtig wat aarde opzij. Daaronder kwamen kleine zaadjes en piepkleine beestjes tevoorschijn. Kiki pikte meteen naar een

kruimeltje. Pluisje probeerde hetzelfde, maar pakte per ongeluk een strootje. Ze hield het even in haar snaveltje en liet het toen weer vallen. Piep had nog niets gevonden. Hij was veel te druk met een grassprietje dat door de wind heen en weer bewoog. Het sprietje boog naar links. Piep stapte naar links. Het sprietje boog naar rechts. Piep stapte naar rechts. Toen kwam er een klein vlindertje langs. Kiki zag het meteen. “Wacht op mij!” piepte ze en daar rende ze achter het vlindertje aan. “Kiki!” riep Kipje. “Niet zo ver weg!” Maar Kiki was al onderweg. Ze huppelde over een takje, rende langs een bloempot en verdween bijna tussen de bloemen. Kerrie kwam rustig overeind. Hij liep achter Kiki aan en ging precies voor de opening tussen de planten staan. Kiki remde zo snel dat haar pootjes een beetje door het zand gleden. “Daar mag je nog niet heen,” zei Kerrie vriendelijk. Het vlindertje vloog verder. Kiki zuchtte. “Ik wilde alleen even kennismaken.” Ondertussen had Pluisje een lege bloempot ontdekt die op zijn kant lag. Ze stak haar kopje naar binnen. “Hallo?”

Pagina 1/3

Kipjes nest – deel 6: Drie kuikentjes op avontuur

26-08-2026

piepte ze. Het klonk prachtig hol. “Hallo... hallo... hallo...” Pluisje stapte verder naar binnen om te ontdekken waar al die andere kuikentjes zaten. Een paar tellen later klonk er vanuit de bloempot: “Piep?” Kipje draaide zich om. Kiki was weg. Pluisje was weg en Piep stond nog altijd met een grassprietje te praten. “Mijn kuikentjes!” riep Kipje. “Waar zijn mijn kuikentjes?” Francis hoorde iets uit de bloempot komen. Ze tikte voorzichtig met haar poot tegen de buitenkant. Piep! Krieltje kwam meteen helpen. Ze tilde de bloempot een klein stukje op en daar kwam Pluisje achterstevoren uit gewaggeld. “Daar waren helemaal geen andere kuikentjes,” vertelde Pluisje verbaasd. “Maar ik hoorde ze wel.” “Dat was je eigen stem,” legde Krieltje uit. “Die kwam als een echo terug.” Pluisje vond dat een beetje vreemd. Ze besloot voorlopig niet meer met bloempotten te praten. Kerrie bracht Kiki terug en ging daarna weer bij de ingang liggen. Kipje telde haar kinderen. “Eén, twee...” Ze telde nog een keer. “Kiki en Pluisje... Waar is Piep?” Piep stond niet meer bij het grassprietje. Camilia had hem gelukkig gevonden. Ze zat heel stil naast hem in het gras. Piep keek naar een slak die langzaam over een blad kroop. “Hij heeft zijn grassprietje ingeruild voor een slak,” vertelde Camilia. “Ik wilde weten waar hij naartoe ging,” piepte Piep. “Met dit tempo weten we dat morgen misschien,” zei Noa vanaf het pad. Krieltje moest lachen, maar Kipje zuchtte diep. “Drie kuikentjes hebben is heel bijzonder,” zei ze. “Maar waarom lopen jullie altijd drie verschillende kanten op?” Kiki, Pluisje en Piep gingen braaf naast

elkaar staan. “Wij blijven nu echt bij u, mama,” beloofde Kiki. “Echt waar,” zei Pluisje. “Piep,” zei Piep. Kluitje zette een heel ondiep schaaltje met vers water op de grond. Kipje liet zien hoe haar kuikentjes veilig een klein slokje konden drinken. Daarna mochten ze nog één rondje wandelen. Deze keer bleef Kiki vlak bij Kerrie. Pluisje liep met Krieltje mee en Piep volgde Camilia, die expres heel langzaam over het pad stapte. Noa bleef midden op de uitgang liggen. Geen enkel kuikentje kon ongezien langs haar heen. Francis hield de bloempot in de gaten. “Volgens mij hebben we een echte kuikenwacht,” zei Kluitje. Na een paar minuten werden de stapjes steeds langzamer. Kiki liet haar vleugeltjes een beetje hangen. Pluisje ging zomaar midden op het pad zitten en Piep viel bijna met zijn snavelkje voorover. Kipje maakte een zacht, laag klokgeluidje. Haar kuikentjes herkenden dat geluid meteen. Ze kwamen naar haar toe en kropen dicht tegen haar warme buik aan. Kipje zakte voorzichtig door haar poten en spreidde haar vleugels een beetje uit. Kiki kroop onder haar ene vleugel. Pluisje verdween onder de andere en Piep wurmde zich precies tussen zijn grote zussen in. Even staken er nog drie kleine kopjes tussen de witte veren uit. Toen verdwenen ook die. Alleen Pieps kleine staartje bleef zichtbaar. Een paar tellen later sliepen ze alle drie. Kipje sloot vermoeid haar ogen. “Eindelijk rust,” mompelde ze. Onder haar linkervleugel begon iets te bewegen. “Piep,” zei Kipje zonder haar ogen te openen. “Blijf liggen. Mama moet ook heel even bijkomen.” Het

Kipjes nest – deel 6: Drie kuikentjes op avontuur

26-08-2026

staartje verdween langzaam tussen haar
veren. Krieltje, Kluitje en de dieren maakten
het zichzelf gemakkelijk in het gras.
Niemand wilde de jonge familie wakker
maken. De eerste wandeling van Kiki, Pluisje
en Piep had maar een paar minuten geduurd.
Maar voor Kipje had het gevoeld als een hele
dag.